

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobce: **Ing. J. B.**, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, se sídlem Mariánské náměstí 2/2, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 10. 2014, č. j. S-MHMP 1258064/2014, vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 1 A 68/2014, o návrhu žalobce na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb.,

t a k t o :

I. Návrh **s e z a m í t á**.

II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu

[1] Návrhem ze dne 18. 5. 2015, doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 25. 5. 2015, se žalobce (dále jen „navrhovatel“) domáhal určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudech a soudcích“). Po zdejším soudu se navrhovatel domáhal toho, aby Městskému soudu v Praze (dále jen „městský soud“) byla určena lhůta pro vydání rozhodnutí o žalobě podané dne 29. 12. 2014 ve věci vedené u městského soudu pod sp. zn. 1 A 68/2014.

[2] Navrhovatel uvedl, že ačkoli svou žalobu podal dne 29. 12. 2014, dosud o ní nebylo rozhodnuto. Tato skutečnost pak přispívá k tomu, že svého syna neviděl přes rok, jelikož mu jej synova matka odmítá vydat. Synova matka se přitom odvolává na rozhodnutí o přestupku, které však navrhovatel napadl žalobou před městským soudem.

II. Vyjádření městského soudu

[3] Městský soud ve svém vyjádření uvedl, že učinil všechny potřebné úkony potřebné k rozhodnutí. V současné době vyřizuje věci dříve napadlé a věci přednostní povahy dle § 56 odst. 2 a 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), mezi něž navrhovatelova žaloba nespadá.

III. Podstatný obsah spisu městského soudu

[4] Dne 29. 12. 2014 byla městskému soudu doručena navrhovatelova žaloba, která směřuje proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 10. 2014, č. j. S-MHMP 1258064/2014, kterým bylo zamítnuto navrhovatelovo odvolání proti rozhodnutí Městské části Praha-Zbraslav, komise k projednávání přestupků, ze dne 31. 7. 2014, č. j. 1658/2014. Posledně zmíněným správním rozhodnutím byl navrhovatel uznán vinným ze spáchání přestupku proti občanskému soužití dle § 49 odst. 1 písm. c) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění účinném v rozhodné době. Tohoto přestupku se dle správního rozhodnutí navrhovatel dopustil tím, že dne 13. 4. 2014 kolem 12.00 hodin v zahrádkářské chatové osadě Kamínka v Praze-Zbraslavi udeřil svého nezletilého syna prutem na opékání buřtů do hlavy a způsobil mu tak bolestivý hematom v okcipitální krajině vlevo. Navrhovateli byla uložena pokuta ve výši 4.500 Kč a dále mu byla stanovena povinnost zaplatit náklady řízení ve výši 1.000 Kč.

[5] Městský soud po obdržení žaloby informoval dne 5. 1. 2015 žalovaného o tom, která samosoudkyně bude věc rozhodovat, zároveň žalovaného vyzval k předložení spisového materiálu a vyjádření k žalobě, kterou mu zaslal. Městský soud se žalovaného rovněž dotázal, zda souhlasí s rozhodnutím věci bez nařízení jednání. Žalovaný své vyjádření k žalobě spolu se spisovým materiálem městskému soudu doručil dne 4. 2. 2015.

[6] Zaslané vyjádření k žalobě městský soud dne 5. 2. 2015 zaslal navrhovateli, kterého informoval o osobě samosoudkyně, jež bude věc rozhodovat, a dotázal se navrhovatele, zda souhlasí s rozhodnutím ve věci bez nařízení jednání. Dne 19. 2. 2015 navrhovatel sdělil, že souhlasí s rozhodnutím ve věci bez nařízení jednání.

[7] Dne 13. 3. 2015 navrhovatel nahlédl do soudního spisu a dne 18. 5. 2015 podal nynější návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu.

IV. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[8] Nejvyšší správní soud podaný návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu zhodnotil a dospěl k závěru, že není důvodný.

[9] Řízení o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu, upravené v § 174a zákona o soudech a soudcích, představuje promítnutí zásad spravedlivého procesu z hlediska naplnění práva účastníka nebo jiné strany řízení na projednání jeho věci bez zbytečných průtahů, zakotveného zejména v čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod.

[10] V řízení podle § 174a zákona o soudech a soudcích Nejvyšší správní soud rozhoduje o návrhu na určení lhůty. Znamená to, že zjistí-li neodůvodněné průtahy v řízení spočívající zejména v tom, že příslušný soud poté, kdy obdrží podání ve věci, v přiměřené době nečiní žádné úkony, věci se vůbec nezabývá, aniž by pro takový postup existovaly ospravedlnitelné důvody, anebo činí úkony s nedůvodnou časovou prodlevou, usnesením určí tomuto soudu lhůtu, ve které má úkon učinit, resp. ve které má rozhodnout. Zda dochází či nedochází k průtahům, se zkoumá jen ve vztahu k tomu úkonu, u něž byly namítnuty průtahy (zde dle vymezení v návrhu je tímto úkonem vydání rozhodnutí o žalobě).

[11] Průtahy v řízení znamenají, že v soudním procesu dochází k neodůvodněně pomalému vyřizování věci napadlé příslušnému soudu či dokonce ke vzniku excesivního stavu, kdy dochází k nečinnosti soudu. Soud se tak při posuzování oprávněnosti návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu zabývá otázkou, zda v řízení dochází k průtahům, a to s ohledem na kritéria stanovená v § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích, jimiž jsou složitost věci, význam předmětu řízení pro navrhovatele, postup účastníků nebo stran řízení a dosavadní postup soudu.

[12] Podstatné je rovněž i to, že městský soud a krajské soudy jsou podle § 56 odst. 1 s. ř. s. povinny zásadně projednávat a rozhodovat věci v pořadí, v jakém jim došly; to neplatí pouze tehdy, jsou-li u věci dány závažné důvody pro přednostní projednávání a rozhodování věci. Soud dle § 56 odst. 2 a 3 s. ř. s. projednává a rozhoduje přednostně návrhy na osvobození od soudních poplatků a návrhy na ustanovení zástupce, projednává a rozhoduje přednostně též žaloby proti nečinnosti správního orgánu a žaloby proti nezákonnému zásahu, pokynu nebo donucení správního orgánu, návrhy a žaloby ve věcech mezinárodní ochrany, rozhodnutí o správním vyhoštění, rozhodnutí o povinnosti opustit území, rozhodnutí o zajištění cizince, rozhodnutí o prodloužení doby trvání zajištění cizince, jakož i jiných rozhodnutí, jejichž důsledkem je omezení osobní svobody cizince, rozhodnutí o ukončení zvláštní ochrany a pomoci svědkům a dalším osobám v souvislosti s trestním řízením, jakož i další věci, stanoví-li tak zvláštní zákon. Nyní požadovaný procesní úkon nespadá pod vymezení v § 56 odst. 2 či 3 s. ř. s.

[13] Co se týče pravidla v § 56 odst. 1 s. ř. s. (rozhodování věci podle pořadí, v jakém došly), Nejvyššímu správnímu soudu je z úřední činnosti známo, že rozvrhem práce určená samosoudkyně v současné době rozhoduje věci, které předchází navrhovatelově žalobě, případně rozhoduje žaloby a návrhy, u nichž je dán přednostní režim dle § 56 odst. 2 a 3 s. ř. s.

[14] Ve vztahu ke kritériím dle § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích Nejvyšší správní soud uvádí následující. Městský soud po obdržení žaloby v přiměřených lhůtách učinil všechny úkony, které je třeba před rozhodnutím věci učinit (srov. body [5] a [6] shora). Z tohoto pohledu činnost městského soudu bezdůvodně neprodlužuje řízení.

[15] Ani navrhovatel svým postupem negativně neovlivňuje délku řízení. Podal totiž žalobu, u níž nebyl městským soudem vyzván k odstranění vad. Současně s podáním žaloby splnil svou poplatkovou povinnost a v určených lhůtách reaguje na jemu adresovaná soudní podání.

[16] Ke složitosti věci, jakožto dalšímu kritériu dle § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích, lze konstatovat, že navrhovatelova věc dosahuje spíše nižší složitosti. To je dáno málo rozsáhlým spisovým materiálem a tím, že žaloba obsahuje úzký okruh námitek (námitku, že synovi měl být ustanoven opatrovník ve smyslu § 32 odst. 2 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu; námitku, že navrhovatel nikdy nepřiznal, že by syna udeřil, a na to navazující tvrzení o porušení § 3 správního řádu).

[17] Navrhovatel ve svém návrhu na určení lhůty uvedl k významu věci, že mu synova matka odmítá jeho syna předávat s odvoláním na rozhodnutí o přestupku, která jsou předmětem soudního přezkumu před městským soudem. Nejvyšší správní soud uvádí, že z přiloženého spisového materiálu vyplývá, že styk navrhovatele s jeho nezletilým synem byl v minulosti upraven soudními rozhodnutími. Pro rozsah tohoto styku a okolnosti jeho průběhu jsou tak určující zmíněná soudní rozhodnutí. Samotná správní rozhodnutí ve věci přestupku, jichž se týká navrhovatelova žaloba před městským soudem, již ze své podstaty nemohou autoritativně jakkoli upravovat styk navrhovatele s jeho synem. Dále lze dodat, že navrhovatel nepoukázal na to, že by mělo probíhat nějaké soudní řízení o úpravě styku s jeho synem, pro které by zmíněná správní rozhodnutí ve věci přestupku měla význam. Z těchto důvodů Nejvyšší správní soud nespatřuje dostatečně silnou spojitost předmětu řízení před městským soudem, proti němuž návrh na určení lhůty směřuje, s otázkou styku navrhovatele s jeho synem. Zdejší soud tak zastává názor, že za popsaného stavu je význam věci pro navrhovatele dán především povahou sankce, která byla navrhovateli za přestupek uložena (pokuta 4.500 Kč), a nutností uhradit náklady správního řízení ve výši 1.000 Kč. Takto pojatý význam věci pro navrhovatele nepředstavuje důvod pro projednání věci mimo pořadí, jak to umožňuje § 56 odst. 1 s. ř. s., jsou-li pro to závažné důvody.

[18] Na základě výše rozebraných dílčích kritérií je možno na tomto místě učinit souhrnné hodnocení důvodnosti návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu. Byť navrhovatel svým postupem negativně nepřispěl k tomu, že požadovaný procesní úkon nebyl učiněn, nelze přehlížet, že městský soud v přiměřených lhůtách učinil přípravné úkony, které je nutné učinit před vydáním rozhodnutí. Městský soud dále rozhoduje žaloby, které přechází navrhovatelově žalobě, případně žaloby a návrhy projednávané v přednostním režimu dle § 56 odst. 2 a 3 s. ř. s. Řízení před městským soudem ke dni rozhodování Nejvyššího správního soudu trvá přes pět měsíců, takovou dobu Nejvyšší správní soud nepovažuje za nepřiměřenou, přičemž ani výše popsaná míra složitosti věci a jejího významu pro stěžovatele na tomto závěru nic nemění.

[19] Pro dokreslení lze uvést, že Nejvyšší správní soud v usnesení ze dne 8. 9. 2004, č. j. Aprk 1/2004 - 58 (publ. pod č. 420/2004 Sb. NSS, dostupném též z www.nssoud.cz), obecněji konstatoval, jakou délku řízení v drtivé většině řízení, která nespádají pod přednostní režim, není pravidelně možno považovat za nepřiměřenou. V tomto rozhodnutí dospěl k závěru, že za průtahy nepovažuje situace, kdy soud učinil veškeré nezbytné procesní úkony pro přípravu rozhodnutí ve věci samé a napadlé věci vyřizoval zásadně v pořadí, v jakém mu byly doručeny; není možno v pouhé skutečnosti, že z důvodu projednávání a rozhodování přednostních návrhů na zahájení řízení a starších věcí nenařídil jednání či nerozhodl ve věci mladší jednoho roku, spatřovat průtahy v řízení. Byť zdejší soud přihlíží ke konkrétním okolnostem posuzovaných případů, jen velmi těžko

si dovede představit okolnosti takového případu, který nespadá pod přednostní projednávání dle § 56 odst. 2 a 3 s. ř. s., jež by odůvodnily to, že by ve věci mladší jednoho roku mohly být důvodně namítány průtahy s vydáním rozhodnutí, jímž se řízení končí. Takové výjimečné okolnosti zdejší soud nenalezl ani v nynější věci, proto návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu vyhodnotil jako nedůvodný, a proto jej zamítl dle § 174a odst. 7 zákona o soudech a soudcích.

V. Náklady řízení

[20] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích, dle kterého hradí náklady řízení o něm stát jen tehdy, byl-li návrh uznán jako oprávněný. K tomu v projednávané věci nedošlo, proto navrhovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. června 2015

JUDr. Radan Malík
předseda senátu